

talte, hvad der forekommer mig at være af ikke ringe Betydning i denne Sag, at der ved Veterinærskolen er ansat en Assistent ved den ambulatoriske Klinik, men at han benyttes til den stationaire Klinik. Ja, det er netop Sagen, at man benytter denne Assistent i et andet Niemed end det, hvortil han er ansat; men først naar man benytter ham til den ambulatoriske Klinik, altsaa til det, hvortil han er ansat, og lader være at benytte ham til det, hvortil han ikke er ansat, vil det vise sig, om der virkelig behøves flere Kræfter, eller om de Kræfter, der findes, ere tilstrækkelige. Med Hensyn til det andet Forslag ansøgte den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Oppermann), at Grunden til, at Udvalget havde modsat sig Bevillingen af Summen til 2 Instrumenters Anskaffelse, var den, at der da manglede de fornødne Oplysninger, men dette er, tror jeg, for en stor Deel af Udvalgets Bedkommende en Misforstaaelse af den ærede Rigsdagsmand. Een Ting er jo, at man modsætter sig Forslaget, fordi der mangler Oplysninger, en anden Ting, om man ikke vilde modsætte sig det, selv om man havde disse Oplysninger; Det er, at Oplysningerne ere en *conditio sine qua non* for overhovedet at kunne gaae ind paa Forslaget, men om Oplysningerne ere afgjorende for at antage Forslaget, er noget Andet. I detmindste stiller Sagen sig saaledes for mig, at da Oplysningerne ikke vare tilstede, kunde jeg ikke tilraade at vedtage Forslaget; men at jeg dermed ikke har sagt, at fordi Oplysningerne kom tilstede, jeg da vilde tilraade det. Jeg vil desuden gjøre opmærksom paa to Ting. Den første er den: den ærede Rigsdagsmand, der forsvarede Forslaget, erklærede disse Instrumenter for nødvendige til Underviisningen for Landinspekturerne. Efter hvad jeg har hørt i denne Sag — jeg maa erklære, hvad man forøvrigt jo maa kunne vide, at jeg ikke er sagkyndig, og at jeg altsaa maa danne min Mening efter hvad jeg har hørt i Udvalget og her i Salen — har jeg faaet ud, at disse Instrumenter ere nødvendige til den yderligere Uddannelse af Landinspekturerne, men ikke for den Underviisning, Landbohøjskolen skal give dem. Denne Underviisning er sammenstillet, og med Rette, med

den Øvelse, som en Candidat i Medicinen eller Chirurgen skal have, førend han kan kaldes en god Læge, men som ikke gives af Universitetet, der kun meddeler den Underviisning, som er nødvendig og tilstrækkelig, for at tage Examen som Candidat i Medicin eller Chirurgie. Det Andet, hvorpaa jeg vil gjøre opmærksom, er, at den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Oppermann) selv bemærkede, at Forslagsstillerne ikke ved deres Forslag vilde have sagt, at der skulde anskaffes just Instrumenter som de nævnte; men Tingene er, at naar der af Regjeringen er foretaget en bestemt Sum af 716 Rb., og naar der i Underbilagene og Anmærkningerne bestemt er udtalt, at denne Sum skal anvendes til de omhandlede to Instrumenter, og naar det er specificeret, hvormeget der skal anvendes til hvert Instrument, og da dette Thing bevilger disse 716 Rb., saa faae vi bemeldte to Instrumenter. Det rimet derfor ikke sammen, at Forslagsstilleren vil have, at vi skulle bevilge Summen, og samtidig dermed siger, at han dog ikke vil have det forstaaet saaledes, at Landbohøjskolen skal have saadanne Instrumenter. Angaaende Forslaget under Nr. 11 har jeg Intet at bemærke.

Angaaende Forslaget under Nr. 10 skal jeg ingenlunde indlade mig paa en Undersøgelse. Det kan godt være, at den høitagtede Minister har Ret i den Maade, hvorpaa han har opfattet Loven af 1852, og Thinget kan ikke andet end være tilfreds med den Roes, som Ministeren udtalte med Hensyn til det Maadehold, som det bestandig har vist i Udøvelsen af sin Bevillingsmyndighed. Men jeg maa henstille til den høitagtede Minister, om ikke det samme Maadehold finder Sted, selv om man vedtager denne Post i den Skikkelse, hvori den er gaaet igjennem ved 2den Behandling; der er nemlig et Led i den historiske Udvikling af denne hele Sag, som den ærede Minister oversprang, og det er, at man ifjor bevilgede kun $\frac{3}{4}$ af den forlangte Sum. Da Ministeren selv var Medlem og som sædvanlig Formand i Finantsudvalget, blev der af Finantsudvalget, saavidt jeg erindrer, enstemmig indstillet, og det blev vedtaget af Thinget, at man kun skulde bevilge Beløbet for $\frac{3}{4}$ Aar. Det er, forekommer det